

Lunds universitet
Statsvetenskapliga institutionen
B-uppsats
HT21

Legitimering av folkmord

En säkerhetiseringsteoretisk diskursanalys gällande uigurena respektive rohingyafolket.

Malin Rosenmüller Nordlander

Albin Lundgren

Handledare: Johanna von Bahr

STVA22 / Konflikt och samverkan

Abstract

År 2014 inledde Kina en “omskolningskampanj” av det muslimska minoritetsfolket uigurerna, något som av flera länder har kallats för ett folkmord. I Myanmar påbörjades år 2017 en omfattande militäroffensiv mot rohingyafolket, en muslimsk minoritet i landet, som även den av flera länder har betecknats som folkmord. Trots omfattande kritik mot de båda länderna från bland annat FN har de gång på gång försvarat sina handlingar, ofta med hänvisning till den inhemska säkerheten. Studiens syfte är således att undersöka hur dessa diskurser ser ut och hur de används för att legitimera folkmord. Undersökningen tar sin teoretiska utgångspunkt i säkerhetsiseringsteorin, och använder sig av kritisk diskursanalys som metodologiskt verktyg för att jämföra de båda fallen. Utifrån dessa förutsättningar kommer undersökningen fram till att det finns vissa likheter i hur staterna diskursivt legitimerar folkmorden mot dessa folkgrupper. Liknande begrepp och konstruktioner används av båda parterna, men de skiljer sig också åt på vissa punkter. Slutsatsen undersökningen har kommit fram till är att de undersökta diskurserna båda syftar till att legitimera folkmord, men att utifrån fallen och ländernas olikheter ser denna legitimering inte likadan ut.

Nyckelord: Folkmord, terrorism, extremism, upprorsmakare, Kina, Myanmar, legitimering, diskurs, säkerhetsisering

Antal ord: 9 280

Innehållsförteckning

1 Inledning	3
1.1 Bakgrund	4
1.1.1 Kina	4
1.1.2 Myanmar	5
1.2 Syfte och frågeställning	5
1.3 Tidigare forskning	6
1.4 Källkritik	8
1.5 Disposition	9
2 Teoretiska perspektiv	10
2.1 Konstruktivism	10
2.2 Säkerhetsiseringsteori	10
2.3 Applicering av säkerhetsiseringsteorin	11
2.4 Kritik mot säkerhetsiseringsteorin	12
3 Metod och material	13
3.1 Operationalisering	13
3.2 Kritisk diskursanalys	14
3.3 Metodologiska reflektioner	16
3.4 Material och avgränsning	17
4 Analys	19
4.1 Diskussion om hotbilden och referensobjektet	19
4.2 Likheter och skillnader	24
4.3 Applicering av säkerhetsiseringsteorin	25
4.4 Avslutande diskussion	26
5 Slutsats	29
6 Referenser	31
6.1 Litteratur	31
6.2 Elektroniska källor	32
7 Bilagor	36
7.1 Materialet för Kina	36
7.2 Materialet för Myanmar	38

1 Inledning

Hösten 1946 beslutade den internationella militärdomstolen i Nürnberg att fälla ett flertal tyska krigsförbrytare för *brott mot mänskligheten* kopplat till deras handlingar under andra världskriget. Det var första gången detta juridiska uttryck användes vid en rättegång. Två år senare, den 9 december 1948, införde Förenta Nationerna (FN) det juridiska begreppet *folkmord* för att beteckna vad som hände de sex miljoner judar som dödades i Nazityskland (FN-förbundet u.å.). Efter folkmordet mot judarna använde världen över uttrycket “never again”, med avseende på att Förintelsen och att folkmord aldrig mer får upprepas (Mosaic 2017). Trots detta talesätt inträffade folkmordet i Rwanda fyrtionio år senare. På endast tre månader mördades uppskattningsvis en miljon människor. Samtidigt pågick en propagandakampanj gentemot folkgruppen tutsierna för att legitimera morderna mot dem, där folkgruppen beskrevs som “folkets fiende” och “kackerlackor”. Regimen hörsammade inte kritiken som riktades mot den, och invånare som vågade kritisera agerandet mördades även dem. Fortsättningsvis skrev massmedia ytterst lite om dessa händelser och stormakten USA förnekade att det pågick ett folkmord, vilket gjorde att Rwandas stat inte behövde försvara sig mot anklagelserna (SO-rummet 2021; FN-förbundet u.å.). Detta leder till frågor såsom; hur legitimeras egentligen folkmord? Legitimeras folkmord på samma sätt av olika stater?

Denna uppsats kommer studera två mer nutida fall, folkmorden på de muslimska folkgrupperna rohingyafolket i Myanmar och uigurererna i Kina. Det som undersöks är hur dessa stater legitimerar folkmorden, och hur de besvarar kritiken som riktats mot dem. Första gången anklagelser om folkmord mot rohingyafolket väcktes, rör det händelser som inträffade år 2017, då minst 10 000 rohingyer beräknas ha blivit dödade i Myanmar (Foxeus 2020). Amnesty International har fortsättningsvis intervjuat sju kvinnor som överlevt sexuellt våld från de myanmarska säkerhetsstyrkorna. Ett av vittnena berättade att hon våldtogs framför sina egna barn i hus som säkerhetsstyrkorna sedan brände ner, vilket dödade ett flertal offer. Vittnet fortsätter med att berätta att tre av hennes barn mördades framför henne under samma tillfälle (Amnesty International 2017). År 2014 utsattes uigurererna för omfattande övervakning och kontroll, något som sedan ledde fram till att de kinesiska uigurererna 2017 började placeras i omskolningsläger i Xinjiang. Vittnen har beskrivit dessa lägers inhumana förhållanden, som exempelvis tortyr och våldtäkter (Ramzy - Buckley 2019). I Storbritannien hålls “Uyghur Tribunal” där uigurer vittnar om vad som sker i Xinjiang. Ett vittne berättar att hon blev tvångssteriliserad och en annan kvinna berättar att

hon blev tvingad till abort när hon var sex och en halv månad gravid (Al Jazeera 2021). Trots stor kritik från omvärlden pågår dessa folkmord än idag.

Följande uppsats kommer genom en kritisk diskursanalys granska folkmord och dess legitimering. För att kunna besvara problemformuleringen används *säkerhetiseringsteorin*, detta för att undersöka ifall folkgrupperna beskrivs som existentiella hot och om det är en av motiveringarna till folkmord.

1.1 Bakgrund

I följande avsnitt kommer uigurernas bakgrund inledningsvis presenteras och vidare kommer även rohingyafolket introduceras. Båda kapitlen inleds med en kort presentation kring situationen mellan staterna och minoritetsgrupperna, och fortsätter sedan i en introduktion kring omvärldens uttalanden angående hanteringen av folkgrupperna.

1.1.1 Kina

Uigurerna är en muslimsk, turkisktalande folkgrupp som härstammar från Centralasien. Majoriteten av uigurerna är sunnimuslimer och bosatta i Xinjiang-regionen i nordvästra Kina (Minority Rights Group International 2017). Under 2014 ökade övervakningen och polisnärvaron påtagligt i Kina och sedan 2017 har detta lett till en systematisk diskriminering mot de muslimska folkgrupperna i Kina och då framförallt uigurerna. Diskrimineringen och förtrycket har bland annat kommit till uttryck genom polisingripande av uigurer och deras placering i så kallade “omskolningsläger” i Xinjiang (Amnesty International 2021). Vad som händer i dessa omskolningsläger är sekretessbelagt av Kinas regim, men år 2019 läckte The New York Times dokument med vittnesmål från fritagna fångar. Vittnen har berättat att de frihetsberövade uigurerna måste prisa kommunismen och lära sig det kinesiska språket för att bli en del av en kinesisk enhetlig kultur. Vidare uppger vittnen att uigurerna blir torterade och våldtagna. De fritagna fångarna bevitnade även ett flertal självmord och menar att de själva funderade på att ta sitt eget liv (Council on Foreign Relations 2021; Ramzy - Buckley 2019).

År 2020 gick Förenta Nationernas Internationella domstol (ICJ) ut med att Kinas förtryck mot uigurerna klassas som ett brott mot mänskligheten samt folkmord, då gruppen utsätts för bland annat mord, tvångssterilisering, förföljelse (The Office of the Prosecutor 2020, s. 18).

Även USA:s dåvarande utrikesminister Michael R. Pompeo gick ut den 19 januari 2021 och betonade att det Kina utsätter uigurerna för är ett folkmord. Vidare skrev Pompeo att USA uppmanar Kina att frige uigurerna som sitter i omskolningsläger i Xinjiang och menar att juridiska organ bör undersöka och samla information för att främja ansvarsskyldigheten (U.S. Department of State 2021).

1.1.2 Myanmar

Rohingyafolket är en muslimsk minoritet i Myanmar, något som den myanmarska grundlagen inte erkänner folkgruppen som. Enligt FN är rohingyafolket är en av de mest förföljda minoriteterna i världen (Svenska FN-förbundet 2021a). Efter en lång tid av utbredd diskriminering mot rohingyafolket attackerades flera militära utposter 2017 av en grupp som kallar sig *Arakan Rohingya Salvation Army* (ARSA). Efter attackerna klassade den myanmarska staten gruppen som en terroristorganisation och påbörjade en omfattande insats där hundratals byar bebodda av rohingyer förstördes (BBC News 2017). Enligt Läkare Utan Gränser dödades minst 6 700 rohingyamuslimar under den första månaden av insatsen (Läkare Utan Gränser 2017). Statliga styrkor sköt skarpt mot flyende civila och över 700 000 människor tvingades att fly. Attackerna på den muslimska minoriteten har av FN:s generalsekreterare Antonio Guterres kallats för etnisk rensning och enligt en utredning tillsatt av FN fann man bevis för att sexuella övergrepp och systematiskt våld mot civila har använts som krigsföringsmetoder (Council of Foreign Relations 2020). Denna utveckling har fortsatt sedan 2017 och Myanmars militär och polis har fortsatt med grundlösa arresteringar, tortyr och mord (Human Rights Watch 2020).

År 2019 skrev FN:s kommission för mänskliga rättigheter att Myanmars undanröjning av rohingyerna klassas som folkmord, och Marzuki Darusman (FN) menade att Myanmar har misslyckats med att förhindra, undersöka, samt straffa de ansvariga för folkmordet (The Office of the High Commissioner for Human Rights 2019). Efter de inledande attackerna 2017 uttryckte flera världsledare stark kritik mot den myanmarska staten och dess handlande. USA:s dåvarande utrikesminister Rex Tillerson uppmanade statskanslern Aung San Suu Kyi att ta tillbaka de rohingyer som flytt till Bangladesh. Vidare sa Frankrikes president Emmanuel Macron i FN att den militära operationen, vilken han benämnde som etnisk rensning, måste avslutas (Fisher 2017).

1.2 Syfte och frågeställning

Studien syftar till att studera och jämföra diskurserna kopplade till folkmorden av uigurerna och rohingyafolket i offentliga uttalanden från den kinesiska och myanmarska staten. Anledningen till studiens komparativa upplägg är för att kunna urskilja om en viss typ av språkbruk har använts i båda fallen, alternativt om folkmorden har motiverats på olika sätt. Att undersöka detta är av relevans eftersom dessa frågor har diskuterats flitigt internationellt, där en del länder stödjer både Kinas och Myanmars agerande medan andra länder anser att staternas handlande är oacceptabelt samt att staterna bör få konsekvenser för deras agerande (Putz 2020; The Daily Star 2021). Vidare kan studien motiveras genom att den fyller en empirisk lucka i forskningsfältet. Tidigare forskning har använt både diskursanalys och säkerhetsiseringsteorin i anslutning till uigurer eller rohingyafolket, dock har fallen inte jämförts tidigare. Detta kan bidra till en djupare förståelse inom ämnet.

De två frågeställningarna som uppsatsen ämnar att besvara lyder:

- *Hur legitimeras, diskursivt, folkmorden mot de kinesiska uigurerna respektive de myanmarska rohingyafolket?*
- *Finns det likheter alternativt skillnader i legitimeringen av folkmorden?*

Som första frågeställningen uttrycker kommer undersökningen använda sig av en diskursanalys, och den kommer även vara kopplad till säkerhetsiseringsteorin. Anledningen till valet av säkerhetsiseringsteori är att den framstår som mest relevant för uppsatsen och dess problemformulering. För att genomföra en god textanalys krävs det vidare metodologiska verktyg, det vill säga en god validitet (Bergström - Boréus 2018, s. 38). För att mäta det som är avsett att mätas i denna undersökning är det väsentligt att metoden går att koppla till säkerhetsisering. Anledningen till varför undersökningen använder sig av en kritisk diskursanalys är för att den använder sig av nyckelbegrepp, vilket är ytterst relevant för studien och en central del i kritisk diskursanalys. Nyckelord används också för att kunna identifiera hotbilden och referensobjektet och alltså knyta an till säkerhetsiseringsteorin.

1.3 Tidigare forskning

I detta avsnitt presenteras två olika undersökningar. Den första undersöker säkerhetsiseringsdiskursen kopplat till uigurerna, och den andra använder sig av

diskursanalysen kopplad till rohingyafolket. Denna forskning kommer senare att kopplas till analysen. Som tidigare nämnts har författarna inte hittat tidigare forskning som undersöker och jämför diskursen för säkerhetisering både för uigurer samt rohingyafolket. Däremot är det viktigt att understryka att forskning kan ha försummats, eftersom det existerar en stor mängd forskningsartiklar. Det finns även ett flertal tidigare forskningar som undersöker säkerhetiseringsteorin, denna undersökning har dock valt att fokusera på två tidigare undersökningar som är kopplade till respektive folkgrupp.

Kristof Meyer (2012) har i sin avhandling om Kina och dess muslimska minoriteter två mål: att analysera den kinesiska statens säkerhetiseringsdiskurs rörande uigurerna och att kritiskt granska de åtgärder Kina har använt sig av. För att analysera säkerhetiseringsdiskursen använder sig Kristof Meyer av kritisk diskursanalys och Köpenhamnskolans teori om säkerhetisering. Rörande avhandlingens andra mål använder författaren Critical Security Studies för att belysa hur säkerhetiseringen har gett upphov till extraordinära åtgärder (Kristof Meyer 2012, s. 9). Kristof Meyer följer den kinesiska säkerhetiseringsdiskursen från 1990-2002 och kommer fram till att utvecklingen har skett gradvis, men med en ökad betoning på säkerhet och hot från islamistisk terrorism efter 11 september-attackerna (Kristof Meyer 2012, s. 166). Författaren kommer fram till att den kinesiska statens misslyckade hantering av spänningarna mellan uigurer och etniska kineser undergräver kommunistpartiets legitimitet, men lämnar det öppet ifall utvecklingen mot ökad säkerhetisering av uigurerna kommer att fortsätta (Kristof Meyer 2012, s. 233-235). Eftersom avhandlingen tillkom 2012, alltså innan situationen i Xinjiang ledde till interneringsläger och anklagelser om folkmord kan det hävdas att föreliggande uppsats fortsätter i samma spår men med ny information som underlag. Båda undersökningarna använder sig av säkerhetiseringsteorin och kritisk diskursanalys som analysverktyg och teoretiskt ramverk vilket gör att den föreliggande kan ses som en påbyggnad av den tidigare. Vidare jämför denna uppsats två fall vilket belyser temat på ett annat sätt.

Fortsättningsvis undersöker Kironka och Peng (2021) diskursen som den myanmarska tidningen *Global New Light of Myanmar (GNLM)* använder gentemot rohingyafolket. Den fokuserar på artiklar från 25 augusti 2017 till slutet på året, eftersom ARSA-attacken inträffade i augusti 2017. Artiklar som har granskats behandlar rohingyafolket, ARSA-attacken, samt militärens gensvar på attacken (Kironka - Peng 2021, s. 18). Vidare granskas det hur ofta nyckelbegrepp nämns i GNLM och jämför detta med den myanmarska

tidningen *Myanma Alinn*. Forskarna menar att gruppen ARSA och därmed muslimer blir utmålade som terrorister i respektive tidning, och att det finns likheter i nyckelordens frekvens (Kironska - Peng 2021, s. 22-23). Fortsättningsvis betonar de att i GNLM mellan 25-31 augusti benämns begreppet "terror" 314 gånger och "ARSA" nämns 55 gånger. Under september ökade antalet tillfällen begreppen nämns. Samtidigt klandrades även rohingyafolket för ARSA attacken under denna månad. Militären avvärjde dessutom kritik som kom från internationellt håll, och menade att anklagelserna var falska och att de innehöll obekräftade påståenden (Kironska - Peng 2021, s. 24-26). I oktober, november och december minskade frekvensen av nyckelorden (Kironska - Peng 2021, s. 27-29). Slutsasterna forskarna drar är att GNLM beskriver rohingyafolket som "islamister" och "illegala bengaliska inkräktare", där tidningen även bidrar till att förtala samt avhumanisera folkgruppen. Avslutningsvis konstaterar författarna att de upprepade orden som "terror" och "terrorism" skapar rädsla hos läsarna (Kironska - Peng 2021, s. 30). Materialet som har undersökts är i form av tidningsartiklar, vilket skiljer sig från denna undersökning, men eftersom tidningen styrs av staten så finns det även offentliga uttalanden i tidskriften, vilket ger forskningen relevans för föreliggande uppsats (Kironska - Peng 2021, s. 17). Vidare hade även den tidigare undersökningen varit betydelsefull i denna uppsats, däremot har GNLM raderat de artiklar som användes sedan dess, vilket betyder att det inte går att använda källan.

1.4 Källkritik

Det finns ett begränsat antal källor om offentliga uttalanden gällande rohingyafolket. En av anledningarna till detta är att den myanmarska staten och nyhetskanalerna de äger har valt att radera nyhetsartiklar som publicerats innan 2018. Detta försvårar undersökningens strävan efter primärkällor. Däremot har offentliga uttalanden från Myanmars stat hittats, där vissa statliga uttalanden är publicerade av FN alternativt Amnesty International som anses vara två trovärdiga källor, medan andra uttalanden inte är statliga publikationer och är därmed inte lika trovärdiga. Dessa typer av källor är sekundärkällor, och därmed inte skrivna av den myanmarska staten. Detta kan påverka källornas oberoende, eftersom avståndet ökar mellan berättande och berättelse (Esaïasson et al. 2012, s. 283). Å andra sidan har det hittats ett flertal källor som skriver om Myanmars uttalanden som liknar varandra, vilket ökar dessa källors trovärdighet. Det är däremot viktigt att påpeka att dessa typer av källor kan påverka uppsatsens resultat.

Uppsatsens huvudsakliga källa för Kinas diskurs mot uigurerna är de engelskspråkiga nyhetssidorna *Global Times* samt *China Daily*. Bägge tidningar kontrolleras/ägs av den kinesiska staten (China Daily u.å.; Huang 2016) något som tas i beaktande, men eftersom de återger officiella uttalanden bedöms den vara användbar för uppsatsens syfte. Detta är en primärkälla, eftersom materialet framställs av staten.

1.5 Disposition

I uppsatsens inledande kapitel presenterades bakgrundsfakta om uigurer och rohingyafolket, samt internationella uttalanden rörande hanteringen av de inhemska muslimska grupperna förevisas. Vidare beskrevs uppsatsens syfte samt frågeställning, där det i en avslutande del togs upp tidigare forskning för att koppla dessa forskningsresultat till föreliggande undersökning. I nästkommande kapitel tas teorin upp, där operationaliseringar, konstruktivismen och säkerhetsiseringsteorin presenteras och tillämpas. Vidare diskuteras undersökningens metod, det vill säga kritisk diskursanalys. Denna analys kommer inrikta sig på Norman Faircloughs andra analysnivå i den tredimensionella CDA-modellen. Även nyckelbegrepp är en central del av uppsatsen. Fortsättningsvis diskuteras samt kritiserar valet av kritisk diskursanalys, och därefter beskrivs materialet som innefattar offentliga uttalanden från staterna samt uppsatsens avgränsningar. Vidare framställs uppsatsens analys som inledningsvis besvarar de två operationaliseringsfrågorna utifrån materialet. Fortsättningsvis diskuteras resultatet kopplat till säkerhetsiseringsteorin samt likheter och skillnader som setts i de offentliga uttalandena. Avslutningsvis förekommer en avslutande diskussion och därefter beskrivs uppsatsen slutsatser.

2 Teoretiska perspektiv

Studiens teoretiska grund är konstruktivismen, med primärt fokus på socialkonstruktivismen. Vidare kommer även en teori som tar sin utgångspunkt i konstruktivismen appliceras, nämligen säkerhetsiseringsteorin. Därefter avhandlas även hur appliceringen av teorin kommer se ut, samt kritik mot säkerhetsiseringen.

2.1 Konstruktivism

För att förstå säkerhetsiseringsteorin behöver man förstå de ontologiska antaganden som teorin vilar på. Denna teoretiska grund är den teori som kallas för konstruktivismen. Konstruktivismen trycker på betydelsen av icke-materiella förhållanden och strukturer för att förklara politiska handlingar. Institutioner, mänskliga rättigheter och stater är alla socialt konstruerade och inte något som kan tas för givet (Hurd 2008, s. 300). Således är det epistemologiska antagandet att kunskap inte är något stabilt, utan något individer ständigt själva är med och skapar och formar. Vidare understryker konstruktivistisk teori relationen mellan *strukturer* och *agenter*. Strukturena utgörs av de institutioner, normer och gemensamma värderingarna som skapar en kontext för internationell politik medan agenter är de aktörer som verkar inom denna kontext. Denna relation är inte en stabil sådan, utan förändras över tid och skapar nya förutsättningar för hur agenter interagerar med varandra. Alltså är stater och den internationella arenan ömsesidigt konstituerande (Hurd 2008, s. 298).

2.2 Säkerhetsiseringsteori

Säkerhetsiseringsteorin används för att förklara hur sociala identiteter och nationella politiska strukturer samverkar för att konstituera staters säkerhetsagerande. Teorin syftar till att visa hur maktpolitik om säkerhet skapas genom socialt konstruerade, socio-politiska processer (Buzan et al. 1998, s. 204-205). Den centrala delen inom säkerhetsiseringsteorins process är *speech act theory* (talhandlingar) som ser tal och handling som performativa och de mest grundläggande mänskliga kommunikationsmedlen, det är yttrandet som konstituerar handlingen (Buzan et al. 1998, s. 26).

Säkerhetisering är alltså en produkt av politiska talhandlingar, där ett objekt framhålls vara både värdefullt och hotat på ett existentiellt sätt (Buzan et al. 1998, s. 204-205). Dessa talhandlingar framförs av politiker för att övertyga befolkningen om att extraordinära åtgärder krävs för att säkerställa objektets överlevnad. Målet är alltså att förflytta sådant som vanligtvis är en del av den "vanliga politiken" till säkerhetspolitikens område (Hayes 2012, s. 66). En gränsdragning inom säkerhetiseringsteorin kan göras mellan den "breda" och den traditionella. Den "breda" säkerhetiseringsteorin, som undersökningen kommer att använda sig av, inkluderar därför fler områden än de som den traditionell säkerhetiseringsteorin framhåller. Således är det inte bara militären och staten som är av betydelse utan andra "icke-militära aspekter" inom områden såsom religion och etnicitet (Buzan et al. 1998, s. 1-3).

2.3 Applicering av säkerhetiseringsteorin

För uppsatsens syften kan det konstateras att säkerhetisering som process inte ser ut på exakt samma sätt i alla kontexter. I en liberal-demokratisk stat är till exempel ett av de viktigaste stegen för en lyckad säkerhetisering att övertyga befolkningen om allvaret i hotet som framställs. Men i en stat med auktoritärt styre och där regimen på ett annat sätt kan kontrollera den allmänna opinionen är detta steg inte av samma vikt (Buzan et al. 1998, s. 24). Eftersom att Kina är en starkt auktoritär stat, och eftersom det material uppsatsen använder sig av är skriven på engelska blir publiken för de säkerhetiserande talhandlingarna i hög utsträckning andra stater, utländsk befolkning och världssamfundet. Det samma gäller fallet Myanmar, där talhandlingarna i stor utsträckning riktar sig till omvärlden och i synnerhet andra stater i FN.

Av de olika områden som Buzan et al. (1998) pekar ut som områden där säkerhetiseringen kan ske inom, identifieras det militära området som centralt för den föreliggande uppsatsen, men det kan även föreligga andra aktörer. Det militära området rör frågor som handlar om externa och interna hot mot en stats suveränitet, legitimitet och styre. Härvidlag kommer fokus att ligga på de interna hot som ofta förkroppsligas av separatister, terrorister eller andra typer av kriminella organisationer (Buzan et al. 1998, s. 50-51).

2.4 Kritik mot säkerhetsiseringsteorin

En typ av kritik som kan riktas mot säkerhetsiseringsteorin grundar sig i problematiken kring att identifiera vilken den relevanta publiken för en talhandling är. Det är inte alltid fallet att dessa talhandlingar framförs inför de breda massorna, de kan också ske bakom stängda dörrar. Vilka ska man då peka ut som mottagarna för en säkerhetsiserande talhandling? Thierry Balzacq (2019) menar att detta inte nödvändigtvis behöver vara ett problem. Trots att publiken inte alltid är en tydlig enhet är den en analytisk nödvändighet och man kan ofta påvisa konsekvenserna av att den finns. Han menar att en undersökning alltid behöver leta efter en publik även om den är svår att finna (Balzacq 2019, s. 336). I fallet Kina där publiken inte låter sig definieras på ett helt uppenbart sätt, behandlas omvärlden som den publik till vilka de undersökta talhandlingarna riktar sig. När det kommer till Myanmar behandlas även materialet där på detta sätt. Uttalanden från företrädare för Myanmars stat har många gånger skett i FN och därmed vänt sig till en internationell publik.

3 Metod och material

I föreliggande kapitel beskrivs uppsatsens val av metod. I det inledande avsnittet 3.1 besvaras två frågor som sedan är grunden till valet av metod. Undersökningen har valt att använda sig av en diskursanalys med fokus på kritisk diskursanalys. Denna teorin används eftersom undersökningen utgår från den tredimensionella modellen med analysnivåer som Fairclough hänvisar till, med enbart fokus på den andra nivån. Även nyckelord kommer tas upp eftersom det är av relevans som beskrivs i operationaliseringen nedan. Vidare kommer även metodologiska reflektioner tas upp där författarna diskuterar samt kritiserar valet av metoden för undersökningen. Avslutningsvis kommer även material och avgränsningar presenteras.

3.1 Operationalisering

Avsnittet börjar med en diskussion kring begreppet folkmord. Sedan för att besvara problemformuleringen krävs det att ställa relevanta frågor, där svaret sedan ska kopplas till resultatet samt analysen. Nedan beskrivs att nyckelbegrepp, bildspråk samt identitetskonstruktion är den centrala delen för att besvara problemformuleringen.

Begreppet folkmord har använts för att beskriva respektive händelse av ett flertal aktörer. Det är viktigt att betona att folkmord definieras olika av olika aktörer. Denna uppsats kommer inte använda sig av en enskild definition på begreppet eftersom det är inte det som mäts i undersökningen. Däremot beskrivs folkmord nedan av FN, detta för att få en bild av hur begreppet *kan* definieras.

Genocide as a crime committed with the intent to destroy a national, ethnic, racial or religious group, in whole or in part (United Nations Office on Genocide Prevention and the Responsibility to Protect u.å.).

1. Hur konstrueras hotbilden?

Denna fråga används i uppsatsen för att kunna besvara problemformuleringen kopplat till säkerhetisering. För att besvara denna fråga kommer studien att fokusera på nyckelbegrepp. Detta för att få en grundläggande uppfattning om hur Kina respektive Myanmars stater i

offentliga uttalanden konstruerar hotbilden från uigurer samt rohingya-folket. För att hitta nyckelord i de offentliga uttalandena både för att se hur de konstruerar hotbilden samt vilka egenskaper som tillskrivs så har författarna letat efter de begrepp som förekommer frekvent i uttalandena. Det var inte förutbestämt sedan innan vilka begrepp som skulle granskas, utan de nyckelbegrepp som presenteras i avsnitt 4.1 samt 4.2 förekommer och påverkar texten mest. Dock är det viktigt att betona att författarnas tidigare kunskap om händelserna kan ha påverkat att just dessa nyckelbegrepp blivit relevanta och framhävs, denna problematik diskuteras vidare i avsnitt 3.3. I denna fråga är det även relevant med den andra analysnivån i Faircloughs analysmodell för kritisk diskursanalys (vilket nedan beskrivs i kapitel 3.2). Detta eftersom nivån undersöker identitetskonstruktioner samt bildspråk för att förmedla ett budskap.

2. Vilket är referensobjektet?

I enlighet med säkerhetsiseringsteorin kommer även referensobjektet att identifieras. Detta är det som genom säkerhetskonstruktionen framställs stå under ett existentiellt hot. Att identifiera referensobjektet är en central del för att förstå hur legitimeringen av folkmord går till och alltså för att besvara frågeställningen. Detta kommer att göras genom att närgående studera relevanta citat och uttalanden från de båda länderna. I denna närläsning kommer det sökas efter både explicita och implicita referensobjekt, hur dessa påstås stå under hot och varför just de identifierade referensobjekten används. Fortsättningsvis kommer även denna fråga ta upp nyckelord.

3.2 Kritisk diskursanalys

En diskursanalys ser inte språket och dess språkanvändning som ett neutralt verktyg för dialoger (Bergström - Ekström 2018, s. 255). En av de centrala delarna i diskursanalysen rör maktfrågor, då man anser att språk och makt hör ihop (Bergström - Ekström 2018, s. 255-256). Inriktningen på diskursanalysen är den kritiska diskursanalysen (CDA) som utvecklades av Norman Fairclough i slutet av åttiotalet. Fairclough beskriver kritisk diskursanalys som: "*CDA combines critique of discourse and explanation of how it figures within and contributes to the existing social reality, as a basis for action to change that*

existing reality in particular aspect” (Boréus - Seiler Brylla 2018, s. 307). CDA är en lämplig inriktning för undersökningen eftersom både kritisk diskursanalys samt säkerhetiseringsteorin tillämpar talhandlingar (som tidigare definierats i avsnitt 2.2), vilket är en central del för uppsatsen. Däremot kommer undersökningen endast tillämpa den andra analysnivån från Faircloughs tredimensionella analysnivå. Den första analysnivån handlar om att blottlägga textens *interdiskursivitet*. Detta har att göra med vilken grad texten bygger på andra texter, exempelvis kan det vara av ideologiska diskurser såsom feminism, marxism eller liberalism (Winther Jørgensen - Phillips 2000, s. 85-86). Denna nivå behandlas inte i uppsatsen eftersom det inte är relevant för uppsatsens syfte att identifiera de ideologiska diskurserna. Vidare kommer den andra nivån beskrivas nedan. Den tredje nivån av Fairclough handlar om att sätta de andra två analysnivåerna i *sociala praktiker*, genom detta kan forskaren se vilka konsekvenser som diskursen har (Winther Jørgensen - Phillips, s. 90). Även detta anses inte relevant för studien eftersom det inte uppfyller syftet samt besvarar problemformuleringen.

I den andra delen av Faircloughs CDA ser man till textens *egenskaper* och studerar hur dessa används för att förmedla meningar. För att analysera en text på detta sätt ger Fairclough ett antal verktyg som kan användas: bland annat grammatik, typer av ord, bildspråk, identitetskonstruktioner. Winther Jørgensen och Phillips belyser två grammatiska komponenter som kan användas i denna del av analysen, *transitivitet* och *modalitet* (Winther Jørgensen - Phillips 2000, s. 74-75; 87). Fortsättningsvis kommer denna uppsats inte ta med exempelvis grammatik, utan fokuserar främst på bildspråk samt identitetskonstruktioner som görs av folkgrupperna i de offentliga uttalandena av staterna.

En diskurs har olika definitioner för olika teoretiker, men den allmänna definitionen enligt kritisk diskursanalys som kommer användas i undersökningen avser *semiotiska praktiker*, alltså hur människor uttrycker sig semiotiskt (det vill säga genom talspråk, skrivande, avbildning, kroppsspråk med mera) (Boréus - Seiler Brylla 2018, s. 308). Fairclough menar att det finns tre olika anledningar till varför diskurser bör analyseras, som både påverkar människor och samhälle. Undersökningen tillämpar den andra och tredje funktionen, eftersom den första fokuserar på idéer, vilket inte är centralt för denna uppsats. Den andra faktorn som nämnts är en *relationell* funktion, som bidrar till att relationer bestäms samt upprättas mellan varierande grupper, exempelvis mellan studenter och lärare. Slutligen handlar den tredje funktionen om att diskurser konstruerar olika *identiteter* i samhället (Boréus - Seiler Brylla 2018, s. 309).

Vidare kommer studien identifiera centrala *nyckelord*; det vill säga ord som verkar som kommunikativa signaler och som betonar viktiga delar hos texten (Boréus - Seiler Brylla 2018, s. 323). Anledningen till varför studien valt att fokusera på nyckelord är för att staterna beskriver ofta minoritetsgrupperna med specifika nyckelbegrepp som på så sätt skapar en hotbild. Nyckelorden kan också användas för att hitta referensobjekten, det vill säga de objekt som framhålls stå under existentiella hot. Nyckelorden behandlas utifrån den diskurssemantiska modellen där de ses som en integrerad del av diskursen och fokus ligger på ordets instrumentalitet i den diskurs som undersöks (Boréus - Seiler Brylla 2018, s. 322). Genom att urskilja nyckelord som är centrala för säkerhetsdiskursen kommer författarna kunna undersöka hur dessa ords användning får praktiska konsekvenser.

3.3 Metodologiska reflektioner

En kritik som kan riktas mot en kritiskt diskursanalytiskt orienterad studie är bristen på objektiv vetenskaplighet (Boréus - Seiler Brylla 2018, s. 341). Men utifrån de konstruktivistiska ontologiska antaganden som görs när man använder sig av CDA är denna ambition inte möjlig att uppnå. Språket är inte separat från verkligheten, det är ett verktyg som används för att observera verkligheten på vissa sätt. Det går alltså inte att skapa ett språk som helt neutralt återger verkligheten eftersom att vi människor ständigt är delaktiga i att, genom språket, skapa olika föreställningar om världen (Bergström - Boréus 2018, s. 27).

En annan invändning mot diskursanalysen är att den kan ses som relativistisk. När allt anses vara språkligt påverkat, vad händer då med sådant som människors faktiska lidande? Kritiker menar att diskursanalysen gömmer sådant bakom förklaringar av språkliga konstruktioner. Ett svar på den kritiken är att diskursanalysen inte förminskar eller gömmer reella problem, utan snarare försöker förklara hur dessa problem konstrueras och framställs. Det är genom problemens representation som vi kan förstå dem och bemöta dem. Att man ser på problem på olika sätt synliggör snarare sådant som vissa representationer av problemet inte tar i beaktande (Bergström - Ekström 2018, s. 292).

En annan aspekt som bör avhandlas är författarnas roll för tolkning av dessa offentliga uttalanden. Detta har exempelvis att göra med författarnas socialkonstruktivistiska världsuppfattning samt tidigare kunskap, där alla människor har olika syn på tillvaron. För ett

perfekt resultat krävs det att forskarna har en god överblick över hela verkligheten och dess mekanismer att det går att se igenom sin egen roll i undersökningen samt dess process och kunna förutse hur andra använder sig av uppsatsens resultat. För att uppnå detta behöver man därmed sätta sig över de socialkonstruktivistiska grundvillkoren (Winther Jørgensen - Phillips 2000, s. 148-149). Detta menar författarna att det inte är möjligt och att resultatet kan påverkas av de egna världsuppfattningarna. Det är viktigt att poängtera att olika tolkningar kan göras av uttalandena beroende på vilken syn man har på världen och tidigare kunskap, så detta resultat är enbart en av ett flertal olika subjektiva förklaringar.

En kritik som har riktats mot den diskursinriktade analysen av säkerhetisering går ut på att säkerhetisering inte alltid sker genom diskurser. Säkerhetisering kan också utföras genom "techniques of government" (Balzacq 2019, s. 336-337). Alltså är det inte säkert att man fångar upp alla typer av säkerhetisering genom att enbart studera diskurser. På grund av valet av metod och uppsatsens omfång har denna aspekt av säkerhetisering inte inkluderats, men kritiken är något som måste tas i beaktande när undersökningen genomförs.

3.4 Material och avgränsning

Studien kommer att avgränsa sig till offentliga uttalanden av de kinesiska och myanmarska staterna. Sådana uttalanden återfinns ofta i media, men också i exempelvis FN-protokoll. Som tidigare nämnts är uppsatsens två primära källor till de kinesiska uttalanden de engelskspråkiga nyhetssidorna *China Daily* samt *Global Times*. Eftersom dessa tidningar kontrolleras av den kinesiska staten ses dessa artiklar som offentliga uttalanden. I Myanmar används det ett flertal olika källor, som har diskuterats i avsnitt 1.4. Det kommer även fokuseras på hur staternas offentliga uttalanden framställer hotbilderna mot uigurerna respektive rohingyafolket, detta görs då studien har sin teoretiska grund i säkerhetiseringsteorin.

Som definierats i frågeställningen kommer uppsatsen fokusera på de inhemska muslimska grupperna uigurer och rohingyafolket. Trots att det finns ett flertal andra aktörer i dessa fall kommer undersökningen enbart fokusera på staterna Kina och Myanmar. På grund av undersökningens omfång, både innehålls- och tidsmässigt, har bedömningen gjorts att officiella uttalanden från de båda länderna är det material som bäst kan användas för att besvara frågeställningen. Materialet kommer begränsas till en särskild tidsram, från 2014 i

fallet Kina och 2017 i Myanmar. Bakgrundsfakta presenteras för de båda fallen i avsnitt 1.1 om vad som skett, detta för att få en nyanserad bild över händelserna, men själva studien om de offentliga uttalandena från staten kommer enbart fokusera från 2014 respektive 2017 och framåt samt de offentliga uttalandena. Anledningen till varför material undersöks från dessa två tidsaspekter är för att FN framhävde att det var då folkmorden påbörjade. Fortsättningsvis under 2021 i februari tog militären över makten i Myanmar och regeringen arresterades, vilket ledde till ett inbördeskrig i landet (Svenska FN-förbundet 2021b). Detta inbördeskrig och dess offentliga uttalanden kommer inte omfattas av uppsatsen.

4 Analys

Följande kapitel kommer inledningsvis besvara de två ställda frågorna från avsnitt 3.1 med hjälp av nyckelord samt bildspråk och Faircloughs identitetskonstruktioner. Vidare kommer även analysen kopplas till säkerhetiseringsteorin samt analysera likheterna respektive skillnaderna. Avslutningsvis presenteras en avslutande diskussion där exempelvis tidigare forskning kopplas till uppsatsen.

4.1 Diskussion om hotbilden och referensobjektet

Hur konstrueras hotbilden?

En gemensam faktor för både uigurerna samt rohingyafolket är hur de delvis beskrivs av den kinesiska samt myanmarska staten. Ett av de mest förekommande nyckelbegreppen för att beskriva hotbilden är att staten menar att de bekämpar "terrorister". Exempelvis beskrivs situationen och hotet i Myanmar (där den myanmarska staten inte nämner folkgruppen som rohingyer utan som *bengali*) av Min Aung Hling, överbefälhavare för militären:

"The military and police members are fighting back together against extremist Bengali terrorists" (McPherson 2017).

Hotbilden målas upp genom att betona att rohingyafolket är extremister och terrorister, och att det krävs åtgärder. Den myanmarska staten menar att dessa terrorister inte vill se fred utan att de enbart vill få igenom sin politiska agenda. Staten har betonat att ARSA är en stor del av hotbilden och menar att attacken 2017 av gruppen har gjort att det skett förändringar i landet, där säkerheten mot terrorism har blivit prioriterad. Enligt staten har de alltid strävat efter frihet för individerna, men att dessa terrorister utgör ett hot mot detta. När rohingyafolket har sagt att den myanmarska staten för en brutal kampanj mot dem, har den myanmarska militären förnekat detta och menat att de bekämpar terrorister. Vidare målar detta citat upp en bild av att det är två jämbördiga sidor som möts i en strid. Att framställa situationen som att detta är fallet, när det i själva verket handlar om en liten milisgrupp mot ett helt lands armé, gör den konstruerade hotbilden ännu mer akut.

Fortsättningsvis beskrivs uigurerna och deras handlingar som terroristiska. Det flesta artiklar som analyseras i uppsatsen beskriver att den kinesiska staten bekämpar terrorism i Xinjiang som utförs av uigurerna. Biträdande direktören för Legislation Affairs Commission of the Standing Committee of the People's Congress of the Xinjiang Uygur autonomous region Wu Xiaohua säger:

"Without fighting terrorism and extremism, we can't protect people's human rights. Why does the US choose to ignore the fact that now people can live in peace in the region?" (Jia - Weihua 2020).

Detta citat visar att handlingarna och därmed uigurerna beskrivs som terrorister, i citatet är det även en förklaring till varför Kina väljer att strida mot folkgruppen som beskrivit ovan i första frågan. Vidare menas det att om staten inte bekämpar denna terrorism och extremism så kan de inte skydda de mänskliga rättigheterna i Kina, detta kan tolkas som att faran framställs som ett hot mot de mänskliga rättigheterna för en del av Kinas befolkningen. De menar att de bekämpar detta hot för att de andra människorna i Xinjiang området ska få leva i fred. Vidare menar den kinesiska staten att de uigurer som försöker fly från Xinjiang till ett annat land i Asien och misslyckas kommer att bosätta sig i andra delar av Kina och därmed sprida terrorism i dessa områden. Detta är ett hot mot Kina och en förklaring till varför den kinesiska staten och dess militär använder vapen samt strider mot uigurerna. Sammanfattningsvis framställs hotbilden av både Kina och Myanmar som att det finns terrorister samt extremister i områden som staterna måste bekämpa.

Vidare som nämnts betonas hotbilden även genom att staterna menar att de bekämpar "extremister". Ett exempel på detta är citat ovan av Aung Hling, som beskriver hotet som extremister samt terrorister. Kinas regering beskriver oftast uigurnas handlingarna som extremistiska samt deras religiösa tro. China Daily hänvisar till Kinas regionala förvaltning, som menar:

"The frequent terrorist attacks were mainly caused by the penetration of religious extremism from abroad. The extremists had particularly targeted young people," (Jia - Weihua 2020).

I detta exempel beskrivs uigurernas religion och deras handlingar som extremistisk. Folkgruppen beskrivs dessutom här som extremister i andra meningen. Däremot säger staten ofta att det är folk i Xinjiang som utför extremism och det går därmed inte med säkerhet att mena att den kinesiska staten beskriver alla uigurer som extremister och målar upp hotet på så sätt.

Ett begrepp som används för att beteckna hotet i Myanmar är nyckelordet "*insurgents*", som på svenska betyder rebell eller upprorsmakare. Den myanmarska polischefen Kyaw Mya Win säger i ett uttalande:

"The villagers have become insurgents, including women in the village" (Quadir - Lone 2016).

I detta citat inkluderas även kvinnor i sin beskrivning, detta betyder att fler rohingyas kopplas till begreppet och inte enbart de rohingyas som attackerat staten tidigare. Orden signalerar till läsaren att människorna som beskrivs är farliga, att de vill skada staten och slita sig loss från den. Det kan ses hur både ett hot och ett referensobjekt skapas i citatet. Begreppet "*insurgent*" implicerar ett hot mot det land som hyser sådana individer inom sina gränser. Det är ett anmärkningsvärt uttalande då det explicit gör gällande att hotet inte bara gäller den terrorstämplade gruppen ARSA, utan vanliga människor i byar. Alla är ett hot och måste bemötas på ett sådant sätt. I det tidigare nämnda citatet från Min Aung Hling, i vilket han menar att både polis och militär "*[...] are fighting back together against extremist Bengali terrorists*" (McPherson 2017) går det att se hur företrädare för den myanmarska staten beskriver situationen på ett sätt som visar vad som behöver göras för att bemöta hotet. Det handlar om "*struggle*" eller "*fight*". Utan att explicit säga det signalerar man redan här att alla typiska politiska och diplomatiska lösningar är uttömda. Hotet mot staten är så omfattande att det enda som återstår är att kämpa med våld.

Fortsättningsvis menar båda staterna att västerländsk media framställer felaktiga föreställningar om händelserna. Detta gör att västerländsk media kan ses som ett hot också eftersom de gör Kina och Myanmar till något som de själva anser att de inte är och på så sätt sprider lögnen. Exempel på detta är när USA menade att Kinas agerande ska klassas som folkmord, där Kinas respons på detta var att USA inte ser den fullständiga bilden samt att de sprider falsk information om situationen i Xinjiang. Vidare menar den kinesiska staten att

eftersom USA stödjer uigureerna så stöttar de på så sätt terrorism, något som framgår i ett citat av Yalkun Yakup, biträdande chef för den regionala avdelningen för allmän säkerhet:

"For a long time, the US has considered violent terrorist activities targeting the US as monstrous crimes, but similar activities in Xinjiang as priceless treasures, even calling such violent terrorist activities that happened in the region a national liberation movement and hailing the violent terrorists as democratic fighters. The act has actually shown the US tolerance for activities carried out by terrorist, extremist and separatist forces in Xinjiang." (Jia - Weihua 2020).

Den kinesiska staten ser alltså även USA som ett hot, som i detta fall stöttar terrorism. De menar att USA tolererar terrorism, vilket Kina anser vara oacceptabelt. Även Storbritannien kan ses som ett av de västerländska hoten, detta eftersom under 2021 ägde "Uyghur Tribunal" rum i Storbritannien. Kinesiska staten beskriver folk som vittnar om Xinjiang som "skådespelare", alltså att det inte är uigurer som upplevt detta utan enbart är betalda skådespelare. Talmannen för Xinjians regionala regering Xu Guixiang beskrev Uyghur Tribunal situationen och de uiguriska vittnena:

"The 'Uyghur Tribunal' is packed with lies and false information. Many stories told by the 'witnesses' at the hearings may seem to be creditable, but little do people know those personal experiences are often made up," (Jia 2021).

Dessa framställda egenskaper har främst setts av den kinesiska staten. Ofta beskriver Myanmar situationen som målas upp av andra stater som felaktig och att de händelser de står anklagade för inte har ägt rum. Det går däremot inte att se samma framställning av vittnen som skådespelare i Myanmar. Vidare ser även Myanmar västerländsk media som ett hot, exempelvis förnekade landets dåvarande ledare Aung San Suu anklagelserna om att ett folkmord har inträffat. Aung San Suu väljer att ta upp både Förintelsen och folkmordet i Rwanda och menar att detta inte har skett i Myanmar, utan att det getts en vilseledande bild. Detta går även att koppla till Kironska och Pengs (2021) forskning om att militären även i GNLM valde att förneka kritik från internationellt håll.

Det går att tolka att uttalandena som Kina och Myanmar och hur de konstruerar hotbilden även skapar identitetskonstruktioner, i det avseende som Fairclough använder begreppet. Här

kan man tydligt se vilken roll vissa typer av ord spelar. I den andra delen av Faircloughs tredimensionella analysmodell läggs tonvikt vid just typer av ord, bildspråk och identitetskonstruktioner. I de uttalanden som uppsatsen har analyserat är det just dessa ord och konstruktioner som är delaktiga i att skapa en säkerhetsisering kring folkgrupperna, och i förlängningen motivera folkmorden på dem. Diskursen går i mångt och mycket ut på att skapa en tydlig skillnad mellan de som kallas för extremister, terrorister, upprorsmakare och den trygga, starka staten. I sådana fall används alltså typer av ord och bildspråk för att skapa identitetskonstruktioner.

Vilket är referensobjektet?

Genom användandet av begreppet terrorism finns det ett implicit referensobjekt som hotas. Terrorism syftar till att vålla något eller någon skada, vilket gör att det inneboende i ordet redan finns ett referensobjekt. Eftersom de uttalanden som används som material i denna uppsats kommer från företrädare för den myanmarska respektive kinesiska staten framställs ofta frågorna som en kamp mellan staten och terrorister. I citaten nedan går det tydligt att se hur dessa två grupper ställs mot varandra:

“The military and police members are fighting back together against extremist Bengali terrorists” (McPherson 2017).

“Without fighting terrorism and extremism, we can't protect people's human rights. Why does the US choose to ignore the fact that now people can live in peace in the region?” (Jia - Weihua 2020).

I det första citatet representerar militären och polisen den myanmarska staten. De skyddar det egna landet från terrorister vilka arbetar för att destabilisera den. Man konstruerar alltså en bild där militärens handlingar är ett försvar och där terroristernas handlingar är en attack på själva landet. I det andra citatet kan man se hur Kina arbetar på ett liknande sätt för att legitimera sina handlingar. De hävdar att kampen mot terrorism och extremism är nödvändig för att kunna garantera andra människors mänskliga rättigheter. Även här framställs alltså den egna rättsstaten stå under ett existentiellt hot, ett hot som syftar till att beröva andra invånare deras grundläggande skydd och rättigheter. Ett annat citat som belyser hur Myanmars språkbruk används för att skapa en hotbild mot den egna staten är följande:

“They are using our country, our region as a base...with the intention of disrupting the area, causing unrest, chaos in the area, they are doing this to get international attention, to pressure Myanmar” (Quadir - Lone 2016).

Citatet kommer från Aye Aye Soe, generaldirektör för Myanmar utrikesdepartement, och refererar till den terrorstämplade gruppen ARSA. Trots att det handlar om en liten grupp skapas här ett hot mot hela landet och uttalandet visar tydligt på hur hotbilden och referensobjektet konstrueras. ARSA hävdas använda regionen och landet som bas för att frambringa kaos och oroligheter, vilket gör hela landet till referensobjektet. Liknande konstruktioner återfinns i den kinesiska retoriken. Rädslan för uppror och de hårda åtgärder som har vidtagits grundar sig i tidigare oroligheter och våldsamma dåd.

4.2 Likheter och skillnader

Tabell 1. Nyckelbegrepp för respektive stat i offentliga uttalanden

Kina	Myanmar
Terrorist	Terrorist
Extremist	Extremist
Skådespelare	Rebell/Upprorsmakare

Som det går att tyda av tabell 1 så används nyckelorden terrorism och extremism i respektive fall för att konstruera en hotbild och identitetskonstruktioner. Däremot beskriver Myanmar hotbilden med hjälp av nyckelbegreppet upprorsmakare. Detta görs inte i offentliga uttalanden av Kina. Det råder även skillnad i att Kina menar att många uigurer är skådespelare (och därmed inte uigurer) när de vittnar om händelser i Xinjiang. Som nämnts förnekar Myanmar folkmord och ifall vittnet berättar om situationen i Myanmar brukar staten mena att detta är lögn, men det har inte setts att Myanmar beskriver vittnena som skådespelare. Så det går att tolka det utifrån dessa nyckelbegrepp att staterna legitimerar folkmord till viss del liknande, men i vissa fall skiljer det sig åt.

Fortsättningsvis menar Kina som tidigare nämnts att staten strider mot terrorism och extremism och ifall de inte gjorde motstånd mot uigurer så skulle de inte kunna skydda de

mänskliga rättigheterna i Xinjiang. Det går därmed att tolka detta som att staten strider mot uigurerna för att skydda de uigurer som inte är terrorister samt extremister; detta genom att sätta de i omskolningsläger. I Myanmar har denna typ av förklaring inte visats. Den myanmarska staten väljer istället att förneka händelser från vittnen, och de händelser de inte förnekar menar de att de bekämpar terrorister, extremister samt upprorsmakare.

En skillnad som identifierats är att Myanmar i vissa fall har medgett att den egna militären har gått över vissa gränser och brutit mot lagar. Exempelvis erkände den myanmarska militären den elfte september 2020 att tre soldater ur den egna armén hade utsatt en rohingyakvinna för våldtäkt under en insats några månader tidigare. Detta erkännande har föranletts av kraftfulla förnekelse när anklagelserna först väcktes i juni samma år. Varför väljer Myanmar att i detta fall tillstå att övergrepp av den här typen har skett när Kina väljer att konsekvent förneka liknande beskyllningar? En tänkbar förklaring kan vara att Myanmar känner sig mer pressade än Kina. För att blidka omvärlden när man som land står anklagad för folkmord kan en strategi vara att helt enkelt erkänna en mindre del av det man anklagas för. Istället för att erbjuda utomstående observatörer insyn i händelserna eller att fullt ut erkänna vad som har inträffat, visar man att man som land utreder händelser och när det krävs ställer de ansvariga inför rätta. Den önskade effekten av detta är att omvärlden dämpa sina anklagelser när de får se att den myanmarska staten själv vill nå till botten med vad som faktiskt har inträffat. Den här typen av retorik kan endast användas då en säkerhetsisering redan har genomförts. Endast då kan man visa på situationens allvar och de steg man själv tar för att skipa rättvisa. Varför Kina inte använder sig av denna strategi är inte en helt lätt fråga att besvara. Det kan ha att göra med att de anklagelser om folkmord som har riktats mot landet inte har skapat en rättsprocess på FN-nivå, som i fallet med Myanmar. Det kan också ha att göra med att Kinas roll på den internationella arenan är en tryggare sådan. Ett flertal länder är beroende av Kina och vågar kanske inte ställa sig bakom de anklagelser som framkommit.

Sammanfattningsvis går det att konstatera att det råder likheter rörande nyckelbegreppen med beskrivningar såsom extremism samt terrorism. Däremot skiljer uttalandena sig även åt i användandet av nyckelbegrepp, detta då Myanmar betonar att vissa rohingyer är upprorsmakare medan Kina understryker att vissa uigurer är skådespelare. Vidare råder det även skillnader i förklaringarna till varför dessa attacker mot folkgrupperna görs; Kina menar att de skyddar de mänskliga rättigheterna i Xinjiang, medan Myanmar delvis förnekar

anklagelserna. Däremot har båda staterna påstått i uttalanden att de försöker bekämpa terrorismen och extremismen i länderna. Avslutningsvis kan det konstateras att Myanmar har även medgett brister hos den myanmarska militären, något som Kina inte har gjort.

4.3 Applicering av säkerhetsiseringsteorin

Som tidigare redogjorts är säkerhetsisering som process beroende av politiska talhandlingar. Genom de exempel som har lyfts i analysen kan man tydligt se hur sådana talhandlingar har gjort det möjligt att förflytta politiska frågor från de vanliga politiken, till säkerhetspolitiken. I Kinas fall handlar det mycket om att legitimera sitt handlande mot uigurerna i efterhand till omvärlden. I Myanmar fall är säkerhetsiseringen både ett försvar mot internationella anklagelser om folkmord, och en legitimerande åtgärd för att kunna fortsätta med den säkerhetspolitik som man redan har inlett.

I analysen ovan går det tydligt att se hur Kinas användning av ord som terrorism och extremism skapar det hot man hävdar att man bekämpar. Utan tillämpandet av dessa begrepp skulle det se mycket mer anmärkningsvärt ut att den kinesiska staten har placerat hundratusentals uigurer i fångläger. Men eftersom man har etablerat att det i den uiguriska befolkningen finns ett problem med terrorism och extremism ter sig denna åtgärd inte lika drastisk. När andra länder fortfarande vänder sig mot Kinas agerande använder de sig av en annan taktik. Kina ger sig istället på USA och hävdar att de stöttar terrorister för att på så sätt delegitimisera landets påståenden om folkmord och förtryck. Det referensobjekt som Kina skapar är den egna staten, där betoning ibland ligger på statens förmåga att garantera alla medborgares säkerhet. Argumentationen tycks vara att om dessa radikala extremister får fortsätta utöva våld mot samhället kan den kinesiska staten inte längre säkerställa att resten av befolkningen mänskliga rättigheter.

Myanmars säkerhetsisering är på många sätt lik Kinas. Orden terrorism och extremism återkommer ofta i diskursen och fungerar på ungefär samma sätt som de gör i den kinesiska diskursen. I fallet Myanmar kan man se en större betoning på att det är en strid som utkämpas. Att tydligt säga detta gör det lättare att inrama frågan som ett säkerhetsproblem, och kunna legitimera de åtgärder man använder sig av. Vidare kan man se att representanter för den myanmarska staten går relativt långt i sina generaliseringar om rohingyafolket. De hävdar vid ett tillfälle att byborna och kvinnorna i byn har blivit upprorsmakare. Eftersom

den myanmarska militären ofta har gått till angrepp mot just byar är detta förmodligen ett sätt att legitimera det våldet. Säkerhetiseringen är även i detta fall något man delvis gör i efterhand, som ett sätt att försvara sig själva på. Rörande referensobjektet går Myanmar diskurs också ut på att framställa den egna staten som hotad. Trots att rohingyerna främst är bosatta i endast en av landets regioner påstås det att extremistgrupper använder hela landet som bas för att bedriva terrorverksamhet. Detta visar tydligt på att man från den myanmarska statens sida försöker konstruera ett referensobjekt som är större än själva hotet. Vidare hävdar generaldirektören för Myanmar utrikesdepartement att anledningen till varför ARSA försöker skapa oro i landet är för att de ska få internationell uppmärksamhet och på så sätt pressa Myanmar.

4.4 Avslutande diskussion

Den tidigare nämnda avhandlingen av Kristof Meyer (2012) kan ses som något av en föregångare till föreliggande uppsats. De slutsatser som författaren kan dra av sin forskning rör sådant som inträffade innan den tidsram som är bestämd för ifrågavarande uppsats. Trots detta är det mycket intressant att läsa de slutsatserna i ljuset av de resultat som denna uppsats har kommit fram till. Kristof Meyer kommer bland annat som nämnts fram till att Kinas misslyckade hantering av de sociala spänningarna mellan uigurer och etniska kineser skadade statens legitimitet. Trots att författaren inte uttalar sig om vad detta kommer att leda till går det att se de händelser som föreliggande uppsats studerar som ett resultat av det Kristof Meyer påvisade i sin forskning. De åtgärder den kinesiska staten har vidtagit mot den uiguriska befolkningen kan alltså ses som en följd av den politik, som Kristof Meyer kallar misslyckad, som syftade till att skapa större sammanhållning mellan muslimer och etniska kineser. Man kan också se att den gradvisa utvecklingen av Kinas säkerhetiseringsdiskurs som identifieras i avhandlingen har accelererat avsevärt i samband med att situationen i Xinjiang har blivit allt mer allvarlig.

Som nämnts ovan i avsnitt 1.3 kommer Kironiska och Peng (2021) till slutsatserna att rohingyafolket beskrivs som "islamister" och "illegala bengaliska inkräktare". Detta är inte nyckelorden som upptäckts i denna uppsats, däremot ses begreppet "bengali" som beskriver folkgruppen istället för rohingyas i de offentliga uttalandena. Detta har däremot inte tagits upp som ett nyckelbegrepp för uppsatsen eftersom det inte anses ha betonat viktiga delar i de offentliga uttalandena. Vidare menar Kironiska och Peng att de upprepade orden "terror" och

“terrorism” framkallar rädsla hos de som läser GNLM. Det går att tolka att även detta sker i de offentliga uttalandena. Det är väsentligt dock att understryka att det går att tolka de offentliga uttalandena som ett sätt att skapa rädsla hos de som läser, men det går inte med säkerhet att uttala sig om att alla läsare blir rädda av dessa uttalanden. Däremot som tidigare nämnts beskriver Myanmar i offentliga uttalanden att folkgruppen är farliga, och det kan framkalla en rädsla hos läsaren. Fortsättningsvis visar forskningen att begreppet terrorism används ofta i artiklar om rohingyafolket och att det framställer ARSA och därmed muslimer som terrorister, detta visas också i de offentliga uttalandena där folkgruppen ofta kopplas ihop med begreppet terrorism. Därmed går det att upptäcka delvis likheter i offentliga uttalanden och tidningen GNLM, såsom frekvensen av begreppet terrorism och att det kan skapa en rädsla hos läsaren. Det går också att anträffa skillnader, exempelvis att rohingyafolket ofta beskrivs som “islamister” i GNLM medan i offentliga uttalanden har denna beskrivning inte upptäckts.

Som tidigare nämnts i uppsatsen så har nyhetsartiklar publicerade innan 2018 raderats i de engelsk-skrivna myanmarska tidningarna som ägs av staten. Detta har försvårat undersökningen, och det är således viktigt att belysa att detta kan ha påverkat resultatet. I Kina skrivs artiklarna på engelska, men det görs av den kinesiska staten, vilket gör att dessa bedöms vara pålitliga. I Myanmars fall är de artiklar som används också skrivna på engelska, däremot har det inte publicerats av staten, utan i större utsträckning av oberoende mediekkanaler. Detta kan innebära att det inte är säkert att det i samtliga fall är den myanmarska statens exakta ord som framkommer. Exempelvis kan översättningen vara bristfällig och det som står i texten speglar inte exakt vad staten försöker nå fram med. Detta kan göra att resultatet som har framkommit möjligtvis skulle ha blivit annorlunda om fler primärkällor fanns att tillgå. Vad som delvis däremot väger upp för detta är det faktum att ett flertal uttalanden från Myanmars stat är skrivna på engelska, då de riktar sig till en internationell publik. Uttalandena kan även ha blivit vinklade av tidningarna som publicerat dem genom att förvärpa uttalandena från Myanmar för att exempelvis göra händelsen mer spännande och på så sätt dra till sig fler läsare. Detta är visserligen spekulationer, men sådant som bör hållas i huvudet när uppsatsen läses.

Fortsättningsvis kan analysen tyckas vara mer djupgående i fallet Kina än Myanmar. Anledningen till detta är helt enkelt för att det har förekommit fler offentliga uttalanden från Kina och att dessa har varit lättare att identifiera. Dessutom har fler av källorna rörande Kina

bedömts vara mer trovärdiga jämfört med Myanmar's källor. Detta gör att undersökningen kring Kinas offentliga uttalanden blir mer djupgående, vilket kan, som ovan nämnts, påverka resultatet.

5 Slutsats

Sammanfattningsvis legitimerar både Kina och Myanmar folkmorden delvis diskursivt genom att konstruera en hotbild mot folkgrupperna. Hotbilden beskrivs liknande i båda staterna genom framställandet av att det är terrorister samt extremister i landet som staterna bekämpar. Vidare förekommer det även skillnader i staternas uttalanden; där Myanmar betonar rohingyafolket som upprorsmakare, beskriver Kina uigurerna som skådespelare som ger falska vittnesmål. Fortsättningsvis anses västerländsk media som ett hot för respektive stat, detta eftersom anklagelserna om folkmord kanaliseras genom dessa. Dessa anklagelser har båda staterna tillbakavisat, men Kina väljer också att beskriva situationen som ett sätt att skydda och säkra de mänskliga rättigheterna i Xinjiang. Referensobjektet konstrueras av båda staterna på liknande sätt, där det skapas en uppfattning att staternas handlingar är en form av försvar för att skydda det egna landet. Det ses alltså som att en strid gentemot staten pågår, där staten enbart skyddar landet, och i Kinas fall, dess invånare. Vidare går det även att se hur talhandlingar används för att förflytta politiska frågor till säkerhetspolitiken i de respektive staterna. Detta sker exempelvis när stormakter såsom USA anklagar Kina för folkmord och Kinas svar på detta är att de kämpar mot terrorister och skyddar landet och dess invånare. I Myanmar kan detta ses genom ett genomgående användande av nyckelbegrepp och ett betonande av att det är en strid som utkämpas. En skillnad som identifieras är den att Kina konsekvent förnekar de anklagelser som riktas mot dem, medan Myanmar ibland har erkänt att den egna militären i vissa fall har begått brott mot rohingyer.

Som nämnts i uppsatsen har det inte hittats någon tidigare forskning som jämför dessa två folkgrupper med hjälp av säkerhetiseringsteorin. Detta gör att denna undersökning fyller en empirisk lucka, men det hade även varit intressant om detta ämne hade undersökts ytterligare. Exempelvis hade det kunnat vara av intresse att forska vidare på diskursen utifrån andra infallsvinklar än enbart genom staternas offentliga uttalanden. Vidare anser författarna att säkerhetiseringsteorin är av relevans för detta ämne, men denna forskning skulle även kunna undersökas utifrån ett annat teoretiskt perspektiv vilket troligtvis hade gett vidare djup inom forskningsområdet.

Fortsättningsvis är det relevant att betona att många av citaten från Kina och Myanmar beskriver inte hela folkgruppen. En anledning till detta kan vara för att staten förnekar folkmord och menar att de enbart bekämpar terrorister samt extremister. Eftersom båda

staterna förnekat detta så vill de troligtvis skapa en bild där de enbart attackerar de som anses vara extremister, upprorsmakare samt terrorister. Detta betyder att allt material inte kan användas för att beskriva hur staterna legitimerar folkmord mot hela folkgruppen och kan påverka resultatet, men som nämnts anser författarna att detta är på grund utav att staterna vill måla upp en bild av att de enbart bekämpar terrorister och extremister.

Avslutningsvis går det att konstatera att legitimeringen av folkmord i dessa fall ser liknande ut, men att diskursen också kan skilja sig. Såsom i fallet Rwanda väljer både Kina och Myanmar att beskriva folkgrupperna med negativa nyckelbegrepp, vilket kan göra det lättare att legitimera de åtgärder som leder till ett folkmord. Oavsett vilka skillnader som går att finna i dessa länders diskurser är det tydligt att de har tillkommit av samma anledning, för att legitimera ett folkmord.

6 Referenser

6.1 Litteratur

Balzacq, Thierry, 2019. "Securitization Theory: Past, Present and Future". *Polity*, vol. 51, nr. 2, s. 331-348.

Bergström, Göran - Kristina Boréus, 2018. *Textens mening och makt. Metodbok i samhällsvetenskaplig text- och diskursanalys*. 4 uppl. Lund: Studentlitteratur.

Bergström, Göran - Linda Ekström, 2018. "Tre diskursanalytiska inriktningar" i Bergström, Göran - Kristina Boréus (red.), *Textens mening och makt. Metodbok i samhällsvetenskaplig text- och diskursanalys*. 4 uppl. Lund: Studentlitteratur, s. 253-301.

Boréus, Kristina - Charlotta Seiler Brylla, 2018. "Kritisk diskursanalys" i Bergström, Göran - Kristina Boréus (red.), *Textens mening och makt. Metodbok i samhällsvetenskaplig text- och diskursanalys*. 4 uppl. Lund: Studentlitteratur, s. 305-351.

Buzan, Barry - Ole Wæver - Jaap de Wilde, 1998. *Security - A New Framework For Analysis*. Colorado and London: Lynne Rienner Publishers.

Esaiasson, Peter - Mikael Gilljam - Henrik Oscarsson - Lena Wängnerud, 2012. *Metodpraktikan - Konsten att studera samhälle, individ och marknad*. 4 uppl. Stockholm: Norstedts Juridik.

Hayes, Jarrod, 2012. "Securitization, Social Identity and Democratic Security: Nixon, India and the Ties That Bind". *International Organization*, vol. 66, nr. 1, s. 63-93.

Hurd, Ian, 2008. "Constructivism" i Reus-Smit, Christian - Duncan Snidal (red.), *The Oxford Handbook of International Relations*. Oxford: Oxford University Press. s. 298-316.

Kironska, Kristina - Ni-Ni Peng, 2021. "How state-run media shape perceptions: an analysis of the projection of the Rohingya in the *Global New Light of Myanmar*", i *South East Asia Research*, vol. 29, nr 1, s. 16-31.

Reus-Smit, Christin, 2013. "Constructivism" i Burchill, Scott - Andrew Linklater (red.), *Theories of International Relations*. 5 uppl. London: Red Globe Press, s. 217-240.

Vuori, Juha A., 2016. "Constructivism and Securitization Studies" i Dunn Cavelty, Myriam - Thierry Balzacq (red.), *Routledge Handbook of Security Studies*. 2 uppl. London: Routledge.

Winther Jørgensen, Marianne - Louise Phillips, 2000. *Diskursanalys som teori och metod*. Lund: Studentlitteratur.

6.2 Elektroniska källor

Al Jazeera, 2021. 'Uyghur Tribunal' opens with testimony of alleged rape, torture. *Al Jazeera*. 4 juni.
<https://www.aljazeera.com/news/2021/6/4/uighur-tribunal-hears-evidence-of-alleged-china-abuses> (Hämtad: 2021-12-28).

Amnesty International, 2017. *Myanmar: New evidence of systematic campaign of crimes against humanity to terrorise and drive our Rohingya*. [Elektronisk]
<https://www.amnesty.org.au/myanmar-new-evidence-systematic-campaign-crimes-humanity-terrorise-drive-rohingya/>. (Hämtad: 2021-12-28).

Amnesty International, 2021. *Krossade hjärtan, krossade liv: Kina, Uigurer och Xinjiang*. [Elektronisk]
<https://www.amnesty.se/aktuellt/krossade-hjartan-krossade-liv-kina-uigurer-och-xinjiang/>. (Hämtad: 2021-11-11).

BBC News, 2017. Myanmar: Who are the Arakan Rohingya Salvation Army?. *BBC News*. 6 september. <https://www.bbc.com/news/world-asia-41160679> (Hämtad: 2021-11-18).

China Daily, u.å. *About China Daily*. [Elektronisk]
<http://www.chinadaily.com.cn/cd/introduction.html> (Hämtad: 2021-12-28).

Council of Foreign Relations, 2020. *The Rohingya Crisis*. [Elektronisk]
<https://www.cfr.org/backgrounder/rohingya-crisis>. (Hämtad: 2021-11-15).

Council on Foreign Relations, 2021. *China's Repression of Uyghurs in Xinjiang*.
[Elektronisk] <https://www.cfr.org/backgrounder/chinas-repression-uyghurs-xinjiang>.
(Hämtad: 2021-11-12).

Fisher, Jonah, 2017. Rohingya crisis: Suu Kyi speech criticised by global leader, *BBC News*.
20 september. <https://www.bbc.com/news/world-asia-41329662> (Hämtad: 2021-11-18).

FN-förbundet, u.å. *Folkmord och brott mot mänskligheten*. [Elektronisk]
<https://fn.se/wp-content/uploads/2016/08/Faktablad-4-12-Folkmord-och-brott-mot-maenskligheten.pdf>. (Hämtad: 2021-12-09).

Foxeus, Niklas, 2020. Buddhister i Myanmar fortsätter förneka brott mot mänskligheten.
Föreningen för Utvecklingsfrågor. 6 oktober.
<https://fuf.se/magasin/buddhister-i-myanmar-forneka-brott-mot-rohingyafolket/> (Hämtad:
2021-12-10).

Huang, Zheping, 2016. Inside the Global Times, China's hawkish, belligerent state tabloid.
Quartz. 9 augusti.
<https://qz.com/745577/inside-the-global-times-chinas-hawkish-belligerent-state-tabloid/>
(Hämtad: 2021-12-28).

Human Rights Watch, 2020. *Myanmar - Events of 2020*. [Elektronisk]
<https://www.hrw.org/world-report/2021/country-chapters/myanmar-burma>. (Hämtad:
2021-11-15).

Kristof Meyer, Patrik, 2012. *Governing Muslim Minorities as Security Threats: The Case of the Uyghurs and the Concept of a New Chinese Nation*. Diss., University of Cambridge.
https://www.academia.edu/24003946/PhD_Thesis_Governing_Muslim_Minorities_as_Security_Threats_The_Case_of_the_Uyghurs_and_the_Concept_of_a_New_Chinese_Nation

Läkare Utan Gränser, 2017. *Minst 6700 rohingyer har dödats i Myanmar visar kartläggning.* [Elektronisk]

<https://lakareutangranser.se/nyheter/minst-6-700-rohingyer-har-dodats-i-myanmar-visar-kartlaggning>. (Hämtad: 2021-11-15).

Minority Rights Group International, 2017. *Uyghurs.* [Elektronisk]
<https://minorityrights.org/minorities/uyghurs/>. (Hämtad: 2021-11-12).

Mosaic, 2017. What is the Source of the Phrase “Never Again”? *Mosaic*. 21 juni.
<https://mosaicmagazine.com/observation/history-ideas/2017/06/what-is-the-source-of-the-phrase-never-again/> (Hämtad: 2021-12-13).

Putz, Catherine, 2020. 2020 Edition: Which Countries Are For or Against China’s Xinjiang Policies? *The Diplomat*. 9 oktober.
<https://thediplomat.com/2020/10/2020-edition-which-countries-are-for-or-against-chinas-xinjiang-policies/> (Hämtad: 2021-12-26).

Ramzy, Austin - Buckley, Chris, 2019. ‘Absolutely No Mercy’: Leaked Files Expose how China Organized Mass Detentions of Muslims. *New York Times*. 16 november.
<https://www.nytimes.com/interactive/2019/11/16/world/asia/china-xinjiang-documents.html>
(Hämtad: 2021-11-26).

SO-rummet, 2021. *Folkmordet i Rwanda - orsaker, händelseförlopp och följder.* [Elektronisk]
<https://www.so-rummet.se/fakta-artiklar/folkmordet-i-rwanda-orsaker-handelseforlopp-och-foljder>. (Hämtad: 2021-12-22).

Svenska FN-förbundet, 2021 (a). *Myanmar - Rohingya.* [Elektronisk]
<https://www.globalis.se/Konflikter/Asien/myanmar-rohingya>. (Hämtad: 2021-11-12).

Svenska FN-förbundet, 2021 (b). *Myanmar (Burma).* [Elektronisk]
<https://www.globalis.se/Laender/myanmar-burma>. (Hämtad: 2021-12-02).

The Daily Star, 2021. Rohingya issue: China and Russia for Myanmar, India abstains from voting. *The Daily Star*. 2 januari.
<https://www.thedailystar.net/online/news/rohingya-issue-china-and-russia-myanmar-india-abstains-voting-2021297> (Hämtad: 2021-12-26).

The Office of the High Commissioner for Human Rights, 2019. *Myanmar's Rohingya Persecuted, Living under Threat of Genocide, UN Experts Say*. [Elektronisk]
<https://www.ohchr.org/EN/NewsEvents/Pages/DisplayNews.aspx?NewsID=24991&LangID=E>. (Hämtad: 2021-12-02).

The Office of the Prosecutor, 2020. *Report on Preliminary Examination Activities 2020*. [Elektronisk]
https://www.icc-cpi.int/itemsDocuments/2020-PE/2020-pe-report-eng.pdf?fbclid=IwAR1bkr8SCRdgal7fEBNqdaHbCEOKH-dk2qkgk46LvkVD3cvroExFa_187E0. (Hämtad: 2021-11-30).

United Nations Office on Genocide Prevention and the Responsibility to Protect, u.å. *The convention on the prevention and punishment of the crime of genocide (1948)*. [Elektronisk]
<https://www.un.org/en/genocideprevention/documents/Genocide%20Convention-FactSheet-ENG.pdf>. (Hämtad: 2021-11-23).

U.S. Department of State, 2021. *Determination of the Secretary of State on Atrocities in Xinjiang*. [Elektronisk]
<https://2017-2021.state.gov/determination-of-the-secretary-of-state-on-atrocities-in-xinjiang/index.html>. (Hämtad: 2021-11-30).

Zeidan, Adam - The Editors of Encyclopaedia Britannica, u.å. *Uyghur*. [Elektronisk]
<https://www.britannica.com/topic/Uyghur>. (Hämtad: 2021-11-11).

7 Bilagor

7.1 Materialet för Kina

Caiyu, Liu, 2017. Xinjiang authorities bust online terrorism cases. *Global Times*. 20 december. <https://www.globaltimes.cn/page/201712/1081304.shtml> (Hämtad: 2021-11-25).

China Daily, 2019. China allows no one to back terrorist forces. *China Daily*. 9 december. <https://www.chinadaily.com.cn/a/201912/09/WS5dedada2a310cf3e3557cc9e.html> (Hämtad: 2021-11-30).

China Daily, 2019. Why are western media silent on China's documentaries on Xinjiang?. *China Daily*. 10 december. <https://www.chinadaily.com.cn/a/201912/10/WS5deef253a310cf3e3557d070.html> (Hämtad: 2021-11-30).

China Daily, 2021. Re-education camp in Xinjiang? Let's find out the truth. *China Daily*. 5 februari. <https://www.chinadaily.com.cn/a/202102/05/WS601cb3d3a31024ad0baa7800.html> (Hämtad: 2021-11-30).

Global Times, 2017. Squad fights terrorists who transit from Xinjiang to Southeast Asia. *Global Times*. 12 november. <https://www.globaltimes.cn/page/201711/1074771.shtml> (Hämtad: 2021-11-25).

Hassan, Enamul Md, 2020. Allegations of demolition of mosques in Xinjiang groundless. *China Daily*. <https://www.chinadaily.com.cn/a/202008/26/WS5f45c1dca310675eafc558d0.html> (Hämtad: 2021-11-30).

Hui, Zhang, 2017. Xinjiang cities to recruit police across China. *Global Times*. 25 december. <https://www.globaltimes.cn/page/201712/1081951.shtml> (Hämtad: 2021-11-25).

Hurst, Daniel, 2021. 'We will respond in kind': China's ambassador warns Australia not to join Xinjiang sanctions. *The Guardian*. 7 april. <https://www.theguardian.com/australia-news/2021/apr/08/we-will-respond-in-kind-chinas-ambassador-warns-australia-not-to-join-xinjiang-sanctions> (Hämtad: 2021-11-22).

Jia, Cui - Mao Weihua, 2020. Act exposes US 'tolerance' for terrorism. *China Daily*. 20 juni. <https://www.chinadaily.com.cn/a/202006/20/WS5eed4996a3108348172544c5.html> (Hämtad: 2021-11-30).

Jia, Cui, 2021. Witnesses at 'Uyghur Tribunal' liars. *China Daily*. 18 september. <https://www.chinadaily.com.cn/a/202109/18/WS61453c74a310e0e3a682275a.html> (Hämtad: 2021-11-30).

Ruohan, Li, 2017. China slams HRW's report on alleged Xinjiang human rights violations. *Global Times*. 13 december. <https://www.globaltimes.cn/page/201712/1080190.shtml> (Hämtad: 2021-11-25).

Shumei, Leng, 2017. Uyghur teachers caught spreading religious extremism. *Global Times*. 17 april. <https://www.globaltimes.cn/page/201704/1042911.shtml> (Hämtad: 2021-11-26).

Shuo, Zuo, 2021. Testimony in 'Uyghur court' given by actors. *China Daily*. 19 juni. <https://www.chinadaily.com.cn/a/202106/19/WS60cd23f3a31024ad0baca156.html> (Hämtad: 2021-11-26).

Xinhua, 2021. China's Xinjiang denounces so-called 'Uyghur tribunal' as trampling of intl law. *China Daily*. 25 maj. <https://www.chinadaily.com.cn/a/202105/25/WS60acfb63a31024ad0bac15c0.html> (Hämtad: 2021-11-30).

Yangfei, Zhang, 2021. Xinjiang officials denounce hearing by illegal tribunal. *China Daily*. 26 maj. <https://www.chinadaily.com.cn/a/202105/26/WS60ad8660a31024ad0bac163a.html> (Hämtad: 2021-11-30).

7.2 Materialet för Myanmar

Al Jazeera, 2019. Transcript: Aung San Suu Kyi's speech at the ICJ in full. *Al Jazeera*. 12 december.

<https://www.aljazeera.com/news/2019/12/12/transcript-aung-san-suu-kyis-speech-at-the-icj-in-full> (Hämtad: 2021-12-15).

Amnesty International, 2020 (a). *Myanmar: Leaked documents reveal global business ties to military crimes.* [Elektronisk]

<https://www.amnesty.org/en/latest/press-release/2020/09/mehl-military-links-to-global-businesses/>. (Hämtad: 2021-11-26).

Amnesty International, 2020 (b). *Myanmar: Villages burned, civilians injured and killed as Rakhine State conflict escalates.* [Elektronisk]

<https://www.amnesty.org/en/latest/press-release/2020/10/myanmar-villages-burned-civilians-injured-rakhine-state-conflict/>. (Hämtad: 2021-11-25).

BBC News, 2017. Rohingya crisis: Insurgents declare temporary ceasefire. *BBC News*. 9 september. <https://www.bbc.com/news/world-asia-41216527> (Hämtad: 2021-11-25).

BBC News, 2017. Rohingya crisis: Suu Kyi does not fear global 'scrutiny'. *BBC News*. 19 september. <https://www.bbc.com/news/world-asia-41315924> (Hämtad: 2021-12-14).

BBC News, 2017. Rohingya crisis: Suu Kyi speech criticised by global leaders. *BBC News*. 20 september. <https://www.bbc.com/news/world-asia-41329662> (Hämtad: 2021-12-03).

McPherson, Poppy, 2017. Dozens killed in fighting between Myanmar army and Rohingya militants. *The Guardian*. 25 augusti.

<https://www.theguardian.com/world/2017/aug/25/rohingya-militants-blamed-as-attack-on-myanmar-border-kills-12> (Hämtad: 2021-11-19).

Quadir, Serajul - Wa Lone, 2016. Hundreds of Rohingya flee Myanmar army crackdown to Bangladesh-sources. *Reuters*. 16 november. <https://www.reuters.com/article/us-myanmar-rohingya-idUSKBN13B1IO> (Hämtad: 2021-11-25).

Radio Free Asia, 2018. *Myanmar to set up inquiry commission to examine human rights violations in Rakhine*. [Elektronisk] <https://www.refworld.org/docid/5bb72dbb6.html>. (Hämtad: 2021-12-02).

The Guardian, 2016. Myanmar says nine police killed by insurgents on Bangladesh border. *The Guardian*. 10 oktober. <https://www.theguardian.com/world/2016/oct/10/myanmar-nine-police-killed-insurgents-bangladesh-border> (Hämtad: 2021-11-29).

United Nations Human Rights Council, 2018. *Human Rights Council discusses human rights situation in Myanmar*. [Elektronisk] <https://www.ohchr.org/EN/HRBodies/HRC/Pages/NewsDetail.aspx?NewsID=22802&LangID=E>. (Hämtad: 2021-12-02).